

The Ubuntu Philosophy and Human Dignity as the Basis of South Africa's Grand strategy

Najmīyeh Pour Esmaeili¹ , Ali Esmaeili Ardakani²

¹ Corresponding author, Assistant Professor, African Studies Center, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. Email: n.pouresmaili@modares.ac.ir

² Assistant Professor, Faculty of Law and Political Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. Email: ali.ardakani@atu.ac.ir

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:
Received:
8 September 2024
Revised version
received:
27 September 2024
Accepted:
12 October 2024
Available online:
28 December 2024

Keywords:
South Africa,
Grand Strategy,
human dignity,
Ubuntu philosophy,
global governance

ABSTRACT

Objective:

The evaluation of the idea-oriented foundations of countries' grand strategy represents a crucial variable for the comprehension of their grand orientations in international relations. In light of the aforementioned considerations, this article aims to assess the core idea of South Africa's grand strategy as one of the emerging and influential global players. The primary objective of this research is to identify and elucidate the aforementioned idea, as well as to illustrate its influence on South Africa's strategic actions within the three domains of culture, economy, and politics (global governance) in the international arena. This article seeks to examine the idea-oriented foundation of South Africa's grand strategy and its impact on the country's strategic actions in international relations. The authors posit that the central idea of South Africa's grand strategy is the progressive value of "preserving human dignity," which is derived from the philosophy of Ubuntu and has been operationalized in the strategies, policies, and triple actions of South Africa's culture, economy, and politics (global governance). The research findings showed that South Africa has advanced the concept of human dignity as the fundamental tenet underpinning its strategic actions at the national, regional, continental, and international levels. This approach has enabled the country to advance its national interests and portray itself as a representative of Africa and the Global South. This article is a qualitative research employing a descriptive-explanatory method. It draws on internet and library resources.

Cite this article: Pour Esmaeili, Najmīyeh; Esmaeili Ardakani, Ali (2024). "The Ubuntu Philosophy and Human Dignity as the Basis of South Africa's Grand strategy", *Fast' nāmeḥ-ye siyāsāt (Politics Quarterly)* 54, (4): 565-598,
DOI: <https://doi.org/10.22059/JPQ.2024.382076.1008208>

The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press.

<https://doi.org/10.22059/JPQ.2024.381917.1008208>

Introduction

The issue of grand strategy represents the highest level of inquiry in the field of international relations. It addresses fundamental questions such as why and how states engage in the international arena and for what purposes governments utilize their national power. Ultimately, the answers to these questions guide researchers and policymakers in defining a nation's role on the global stage.

In a world marked by continuous and significant geopolitical, geostrategic, and geoeconomic shifts, studying the grand strategy of nations has become indispensable for scholars, politicians, and strategists alike. Despite the critical importance of this issue, disconnection between the academic and strategic-analytical approaches to grand strategy has resulted in shortcomings, difficulties, and inconsistencies in the literature. Recognizing the significance of grand strategy within the academic sphere offers key policy insights that could fuel future research endeavors.

The evaluation of the idea-oriented foundations of countries' grand strategy represents a crucial variable for the comprehension of their grand orientations in international relations. In light of the aforementioned considerations, this article aims to assess the core idea of South Africa's grand strategy as one of the emerging and influential global players. The central goal is to identify the underlying conceptual framework of South Africa's grand strategy and to examine its implications for the country's strategic actions in international relations.

The research method

This research employs a qualitative methodology, utilizing a descriptive-explanatory approach. The article used a combination of online and offline sources. The time scope of the research encompasses the period from 1994 (the year in which the apartheid system in South Africa was formally dismantled and the country's involvement in regional and global structures commenced) to 2024. With regard to the geographical focus, the subject of the research is South Africa as a specific case study. However, the pragmatism of this country is of a general nature and encompasses international geography.

Results and discussion

South Africa, a prominent leader of the Global South and a representative of its interests, is actively engaged in international activism. The country's history is defined by two major events: the apartheid era, a system of racial segregation and discrimination, and its successful abolition in 1994. South Africa's political and value-based victory, coupled with its subsequent economic success, has made the country a global model. South Africa's role as a representative and leader of the Global South, coupled with its critical stance on Western dominance, global governance, the international system, and American unilateralism, aligns with the anti-tyrannical stance of the Islamic Republic of Iran. This overlap highlights the necessity of understanding and articulating South Africa's grand strategy, especially for Iranian policymakers, decision-makers, and researchers in the fields of international relations and African studies.

Like other nations, South Africa's grand strategy is anchored in a central guiding principle that informs all strategic decisions and actions. In various domains—such

as national security, political affairs, economics, and culture—South Africa's grand strategy defines long-term goals and the means of achieving them, ensuring that efforts remain coordinated toward a common objective. This research aims to recognize and explain South Africa's central strategic idea and to identify its impact on the country's strategic actions within the cultural, economic, and political spheres (particularly in global governance).

This article argues that South Africa's grand strategy, grounded in the Ubuntu philosophy, revolves around the progressive value of "preserving human dignity." This principle is woven into South Africa's grand strategy and manifests in the country's cultural, economic, and political (global governance) policies and actions on the international stage. In essence, this article explains how South Africa pursues the realization of human dignity by striving to eliminate discrimination and promote justice and equality in its foreign policy at regional, continental, and international levels.

Conclusions

The research findings demonstrate that South Africa has advanced the concept of human dignity as the fundamental tenet underpinning its strategic actions at the national, regional, continental, and international levels. South Africa's dedication to upholding human dignity has contributed to a favorable international perception of the country. Its forward-thinking approach to human rights and efforts to rectify historical injustices has earned global recognition and admiration. This approach has enabled the country to advance its national interests and portray itself as a representative of Africa and the Global South. The image and reputation that have earned this country respect and credibility at the global level offer an important lesson for other countries with a transnational mission.

فلسفه اوبونتو و کرامت انسانی مبنای استراتژی کلان آفریقای جنوبی

نجمیه پوراسمعیلی^۱، علی اسمعیلی اردکانی^۲

^۱ نویسنده مسئول، استادیار، گروه مطالعات سیاسی، مرکز مطالعات آفریقا، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

رایانامه: n.pouresmaili@modares.ac.ir

^۲ استادیار، روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

رایانامه: ali.ardakani@atu.ac.ir

اطلاعات مقاله چکیده

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخ دریافت:

۱۴۰۳/۰۶/۱۸

تاریخ بازنگری:

۱۴۰۳/۰۷/۰۶

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۳/۰۷/۲۱

تاریخ انتشار:

۱۴۰۳/۱۰/۰۸

کلیدواژه‌ها:

آفریقای جنوبی،
استراتژی کلان،
کرامت انسانی،
فلسفه اوبونتو،
حکمرانی جهانی

ارزیابی بنیان‌های ایده‌محور استراتژی کلان کشورها، از کلیدی‌ترین متغیرهای فهم جهت‌گیری‌های کلان آنها در مناسبات بین‌المللی است. بر این اساس ارزیابی بنیان ایده‌محور استراتژی کلان آفریقای جنوبی به‌عنوان یکی از بازیگران نوظهور و اثرگذار جهانی مسئله پژوهش حاضر است. شناخت و تبیین این ایده و یافتن مصادیقی از اثرگذاری آن بر کنش استراتژیک آفریقای جنوبی در سه حوزه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی (حکمرانی جهانی) در عرصه بین‌المللی، محور پرسش اساسی پژوهش است. اینکه بنیان ایده‌محور استراتژی کلان آفریقای جنوبی چیست و چگونه بر کنش استراتژیک این کشور در مناسبات بین‌المللی اثرگذار است. در پاسخ نگارندگان استدلال می‌کنند که ایده مرکزی استراتژی کلان آفریقای جنوبی، ارزش مترقی «حفظ کرامت انسانی» است که از فلسفه اوبونتو استخراج شده و در استراتژی‌ها، سیاست‌ها و کنش‌های سه‌گانه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی (حکمرانی جهانی) آفریقای جنوبی، در عرصه بین‌الملل نمود عملی یافته است. یافته‌ها نشان می‌دهد که آفریقای جنوبی کرامت انسانی را ایده اساسی کنش استراتژیک خود در چهار سطح ملی، منطقه‌ای، قاره‌ای و بین‌المللی بازنمایی کرده و از این مسیر هم منافع ملی خود را پیگیری کرده و هم خود را نماینده آفریقا و جنوب جهانی به تصویر کشیده است. وجهه و تصویری که یک زمینه احترام و اعتبار این کشور در سطح جهانی را موجب شده است و می‌تواند درس‌آموزه‌ای مهم برای سایر کشورهای مدعی رسالت فراملی باشد. این پژوهش در دسته پژوهش‌های کیفی با روشی توصیفی-تبیینی است که با بهره‌گیری از منابع اینترنتی و کتابخانه‌ای به نگارش درآمده است.

استناد: پوراسمعیلی، نجمیه؛ اسمعیلی اردکانی، علی (۱۴۰۳). فلسفه اوبونتو و کرامت انسانی مبنای استراتژی کلان آفریقای

جنوبی، ۵۴ (۴)، ۵۶۵-۵۹۸.

<http://doi.org/10.22059/JPQ.2024.382076.1008208>

نویسندگان.

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران.

۱. مقدمه

مسئله استراتژی کلان، بالاترین سطح پرسش در حوزه روابط بین‌الملل است. این موضوع به چرایی و چگونگی اقدام و کنش کشورها در عرصه بین‌الملل و اینکه دولت‌ها برای چه اهدافی، قدرت ملی خود را به کار می‌گیرند، می‌پردازد. در نهایت پاسخ به این پرسش‌ها می‌تواند هدایت‌کننده پژوهشگران و سیاستمداران به‌سوی تعریف نقش یک کشور در عرصه بین‌المللی باشد.

در جهانی که به لحاظ ژئوپلیتیکی، ژئواستراتژیکی و ژئواکونومیکی در حال تغییرات مداوم و شدید است، مطالعه استراتژی کلان کشورها برای پژوهشگران، سیاستمداران و استراتژیست‌ها، ضروری است. علی‌رغم اهمیت این موضوع، جدایی میان دو حوزه دانشگاهی و راهبردی-تحلیلی در خصوص استراتژی کلان، تولید ادبیات در این حوزه را با کاستی‌ها، دشواری‌ها و ناهماهنگی‌هایی روبه‌رو کرده است. درحالی‌که شناخت این موضوع در عرصه آکادمیک، بینش‌های سیاستی مهمی را به‌همراه خواهد داشت که می‌تواند فرصت‌های مناسبی را برای تحقیقات بیشتر در آینده فراهم آورد.

استراتژی کلان را می‌توان هم به‌عنوان یک متغیر مستقل که تعیین‌کننده نوع کنش و اقدامات یک کشور در عرصه بین‌المللی است، در نظر گرفت و هم آن را به‌مثابه متغیر وابسته‌ای دانست که در نتیجه متغیرهای مستقلی مانند هویت، تاریخ، ژئوپلیتیک، منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی و... ساخته می‌شود. بنابراین در ساخت و تدوین استراتژی کلان هر کشوری، هر دو منابع مادی و غیرمادی یا ایده‌محور مهم‌اند. مسئله این پژوهش تبیین بنیان ایده‌محور استراتژی کلان آفریقای جنوبی است، زیرا نگارندگان بر این باورند که فهم ایده بنیادین استراتژی کلان آفریقای جنوبی که برخاسته از ارزش‌های درونی و فرهنگ این کشور است، تناسب و انسجام ابزارها، اهداف و آرمان‌های این کشور را در سطح جهانی موجب شده است. همچنین، این ارزش‌های درونی، چارچوبی برای تصمیم‌گیری و سیاستگذاری استراتژیک این کشور فراهم کرده‌اند که علاوه بر تأمین منافع ملی، زمینه اثرگذاری بر مناسبات جهانی، در راستای رسالت فراملی این کشور را موجب شده است.

آفریقای جنوبی به‌مثابه یک رهبر جدی جنوب جهانی و نماینده‌ای از این جهان، در عرصه بین‌المللی کنشگری فعال است. تاریخ آفریقای جنوبی از یک سو، با آپارتاید که سیستم جداسازی نژادی و تبعیض بود و از سوی دیگر، موفقیت در لغو آن در سال ۱۹۹۴ شناخته می‌شود. این موفقیت ارزشی و سیاسی و همچنین موفقیت اقتصادی که آفریقای جنوبی پس از لغو آپارتاید کسب کرد، سبب شد به الگویی برای جهان تبدیل شود. اهمیت نقش این کشور به‌عنوان نماینده جنوب جهانی و یکی از مدعیان رهبری آن، پیروی از رویکرد انتقادی در قبال غرب، حکمرانی

جهانی، نظام بین‌الملل و یکجانبه‌گرایی آمریکا، و همچنین نقش ظلم‌ستیزی و شناسایی این نقش از سوی بسیاری از کشورها، همپوشانی و اشتراکاتی با نقش‌های جمهوری اسلامی ایران در عرصه سیاست خارجی دارد. این امر ضرورتی را برای شناخت و تدوین ایده سازنده استراتژی کلان آن به‌ویژه برای سیاستمداران و تصمیم‌گیران جمهوری اسلامی ایران، استراتژیست‌ها و پژوهشگران عرصه روابط بین‌الملل و مطالعات آفریقا ایجاد می‌کند.

استراتژی کلان آفریقای جنوبی، همانند سایر کشورها مبتنی بر یک ایده مرکزی است که به‌عنوان اصل راهنما برای همه تصمیمات و اقدامات استراتژیک این کشور عمل می‌کند. استراتژی کلان آفریقای جنوبی در زمینه‌های مختلف مانند امنیت ملی، کنش سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و... اهداف بلندمدت و ابزار دستیابی به آنها را مشخص و تضمین می‌کند که همه تلاش‌ها در جهت هدف مشترکی هماهنگ شوند. شناخت و تبیین این ایده و یافتن مصادیقی از اثرگذاری آن بر کنش راهبردی آفریقای جنوبی در سه حوزه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی (حکمرانی جهانی) در عرصه بین‌المللی، پرسش این پژوهش است. از این‌رو پرسش اساسی تحقیق حاضر این است که بنیان ایده‌محور استراتژی کلان آفریقای جنوبی چیست و چگونه بر کنش استراتژیک این کشور در مناسبات بین‌المللی اثرگذار است. در پاسخ، استدلال می‌شود که برآمده از فلسفه اوبونتو، ایده مرکزی سازنده استراتژی کلان آفریقای جنوبی، ارزش مرقی «حفظ کرامت انسانی» است که در راهبرد کلان این کشور و در سیاست‌ها و کنش‌های سه‌گانه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی (حکمرانی جهانی) آفریقای جنوبی، در عرصه بین‌الملل کاربست می‌یابد. به عبارت دیگر در این مقاله تبیین می‌شود که چگونه آفریقای جنوبی تلاش می‌کند کرامت انسانی انسان را از طریق پیگیری برای از بین بردن هرگونه تبعیض و تحقق عدالت و برابری در عرصه سیاست خارجی و در سطح منطقه، قاره و بین‌الملل محقق کند.

شایان ذکر است که موضوع و ایده پژوهش حاضر، محل تحقیق و پژوهش مستقل نبوده، اگرچه جنبه‌های خرد و نه کلان موضوع با رویکردها و طرح مسائلی اغلب نظامی، از سوی برخی پژوهشگران بررسی شده است که در ادامه به عناوین برخی از آنها اشاره می‌شود؛ «از تئوری تا فرهنگ: فرهنگ استراتژیک نوظهور آفریقای جنوبی» (Vrey, 2006: 7)، «تمرین استراتژی: دفاع آفریقای جنوبی در حالت سکون» (Esterhuysen & Louw, 2018)، «آفریقای جنوبی؛ استراتژی دفاعی در روند فزاینده جهان متخاصم» (CIA, 2007) و «آپا آفریقای جنوبی، ستون فقرات برای رهبری جهانی است؟» (Kingah & degli Uberty, 2016).

سازماندهی پژوهش به این شرح است که نگارندگان در گام اول به ارائه چارچوب نظری با اتکا به استراتژی کلان برای تبیین مسئله خواهند پرداخت، در گام دوم تفسیر «کرامت انسانی» به‌عنوان یک ارزش در قوانین و اسناد بالادستی و ترجیحات استراتژیک آفریقای جنوبی و

همچنین در فلسفه اصیل این کشور یعنی «اوبونتو» ارائه می‌شود. در گام‌های بعدی نشان داده می‌شود که چگونه آفریقای جنوبی در حوزه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی در عرصه منطقه‌ای، قاره‌ای و بین‌المللی تلاش دارد که با منطبق کردن ارزش‌های خود با ارزش‌های پذیرفته‌شده جهانی از یک سو و همپوشانی اقدامات، همکاری و مشارکت بین‌المللی از سوی دیگر، این ارزش را در راستای پیشبرد راهبرد کلان خود، در کل جهان محقق کند. در پایان نیز جمع‌بندی از مباحث ارائه می‌شود.

۲. روش پژوهش

این مقاله پژوهشی، در دسته پژوهش‌های کیفی با روشی توصیفی-تبیینی است که با بهره‌گیری از منابع اینترنتی و کتابخانه‌ای به نگارش درآمده است. نتایج پژوهش اولاً تصمیم‌گراست، بدین معنا که می‌تواند توسط تصمیم‌گیران و سیاستمداران استفاده شود، ثانیاً کاربردی است، بدین معنا که نتایج به‌منظور بهبود اقدامات، رفتارها، روش‌ها و ابزارها قابل بهره‌برداری و استفاده است. قلمرو تحقیق از نظر زمانی از سال ۱۹۹۴ (که نظام آپارتاید در آفریقای جنوبی رسماً برچیده شده و مشارکت این کشور در ساختارهای منطقه‌ای و جهانی آغاز شد) تا زمان حاضر است. از نظر مکانی، موضوع پژوهش، موضوع خاصی (آفریقای جنوبی) است، اما نوع عمل‌گرایی این کشور عام است و جغرافیای بین‌الملل را شامل می‌شود.

۳. مباحث نظری: استراتژی کلان

دولت برای رسیدن به اهداف خود باید از ابزارها، جابه‌جایی‌ها و ترکیبی از سیاست‌ها استفاده کند. پل کندی با قاطعیت این دیدگاه را بیان می‌کند: «محور استراتژی کلان در سیاستی است که رهبران کشور برای گرد هم آوردن همه عناصر اعم از نظامی و غیرنظامی برای حفظ و ارتقای منافع بلندمدت ملت (در زمان جنگ و زمان صلح) به کار می‌گیرند» (Kennedy, 1991: 5). بنابراین اشکال مادی و اجتماعی قدرت در کنار هم کار می‌کنند. پیتر فیور با این نظر موافق است که می‌گوید: «استراتژی کلان به مجموعه برنامه‌ها و سیاست‌هایی اشاره دارد که شامل تلاش نیت‌مند دولت برای استفاده از ابزارهای سیاسی، نظامی، دیپلماتیک و اقتصادی برای پیشبرد منافع ملی آن دولت است». این دیدگاه دو کاربرد برای مسئله و خط تحلیل این مقاله دارد؛ اول اینکه دولت‌های مختلف با ترتیبات نهادی، منابع و شرایط ژئوپلیتیکی متفاوت، از این ابزارها برای اهداف مختلف و به نسبت‌های مختلف استفاده خواهند کرد؛ دوم، در طول زمان، آنها استراتژی‌های کلان را با توجه به ابزارهای موجود، منافع در حال تحول، و تهدیدات و فرصت‌های موجود در محیط‌های امنیتی منطقه‌ای و جهانی خود تنظیم خواهند کرد. منطقاً نتیجه

گرفته می‌شود که کشورها به طرق مختلف تحت تأثیر عوامل داخلی و بین‌المللی قرار خواهند گرفت (Balzaq et al., 2019: 4-8).

به بیانی دیگر، استراتژی کلان را می‌توان هنر هماهنگ کردن توسعه و استفاده از ابزارهای قدرت ملی برای دستیابی به اهداف امنیت ملی تعریف کرد. دانشمندان علوم سیاسی اغلب از استراتژی کلان به عنوان سیاست ملی یاد می‌کنند. این تعریف استراتژی کلان هم شامل توسعه و هم استفاده از همه ابزارهای قدرت ملی (مانند اقتصادی، سیاسی، اطلاعاتی، نظامی و غیره) و هماهنگی این ابزارها در تعقیب یک هدف است. در بیشتر موارد، اهداف مهم ملی تنها از طریق استفاده هماهنگ از چندین ابزار قدرت (اگر نه همه) قابل دستیابی است. همچنین توجه به این نکته مهم است که بدون هماهنگی، ابزارهای قدرت می‌توانند در اهداف متقابل کار کنند (Drew & Snow, 1998: 17-18). بروکس و وولفورت بیان می‌کنند که «**استراتژی کلان مجموعه‌ای از ایده‌ها برای به کارگیری منابع یک کشور جهت دستیابی به منافع آن در بلندمدت است**» (Brooks & Wohlforth, 2016: 75). با وجود این، تصور آنها به طور مؤثر گسترده‌تر از پوزن است، زیرا فرصت‌های اقتصادی و همچنین تهدیدات نظامی را ارزیابی می‌کند (Posen, 2018). همچنین به منافع ملی می‌پردازند که تصور می‌شود - نظامی، دیپلماتیک، حقوقی، فنی و اقتصادی - نسبت به پوزن که بیشترین تمرکز را بر تهدیدات امنیتی برای «حاکمیت، امنیت، تمامیت ارضی و موقعیت قدرت» دارد، متفاوت است.

بنابر نکات مذکور باید گفت کشورها به طرق مختلف تحت تأثیر عوامل داخلی و بین‌المللی قرار خواهند گرفت (Popescu, 2018). فراتر از تلاش‌ها برای شکل دادن به محیط منطقه‌ای یا جهانی، ارزش‌های مرکزی که دولت می‌خواهد از آن محافظت کند، می‌تواند از طریق ایدئولوژی و هویت دولت نیز مشخص شود. از این رو توجه به ظرفیت ایده‌ها و ارزش‌های مسلط بر اسناد بالادستی و طراحی استراتژی کشورها در کنار مؤلفه‌های مادی قدرت در قالب این چارچوب نظری، به نگارندگان اجازه بهره‌گیری از آن برای تشریح «فلسفه اوبونتو» و خروجی مشخص آن که توجه به «**کرامت انسانی به عنوان ارزش و ایده‌ای مهم در استراتژی کلان آفریقای جنوبی**» است، ایجاد می‌کند. در ادامه، با تأکید بر این ایده اصلی، مصادیقی از استراتژی کلان آفریقای جنوبی در کنش این کشور، در سه عرصه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی (حکمرانی جهانی) تبیین می‌شود.

۴. یافته‌ها

۱.۴. جایگاه اوبونتو و کرامت انسانی در استراتژی کلان آفریقای جنوبی

آفریقای جنوبی درصدد است تا از طریق «مخالفت با هر نوع تبعیض که مسبب هر نوع بی‌عدالتی و نابرابری» است، از تولید و بازتولید تبعیض جلوگیری کند تا از قیل آن «کرامت انسانی» تأمین شود. برای آفریقای جنوبی این هدف و آرمان والا، ریشه در «تاریخ» آن کشور، «مبارزه با آپارتاید»، «طرز فکر و طریق عمل نلسون ماندلا» و فراتر از آن، «فلسفه اوبونتو» دارد. دهه‌های مبارزه علیه آپارتاید به رهبری نلسون ماندلا شاهد موج گسترده و متنوعی از اقدامات استراتژیک در جنبش ضدآپارتاید بود. «اوبونتو، مفهومی سنتی آفریقایی است که می‌توان آن را در «انسانیت»، یا به معنای واقعی‌تر، «من هستم، زیرا ما هستیم»، ترجمه کرد. اوبونتو بر پیوستگی همه انسان‌ها و اهمیت اجتماع تأکید دارد. نلسون ماندلا و اسقف اعظم دزموند توتو، اوبونتو را به‌عنوان یک اصل راهنما در دوران گذار آفریقای جنوبی از آپارتاید به دموکراسی رایج کردند. ایدئولوژی حاکم بر عمل ماندلا را می‌توان بیشتر، ترکیبی از باورهای سنتی آفریقایی (متأثر از اوبونتو) و مقاومت بدون خشونت (متأثر از گاندی) توصیف کرد. اگر ایدئولوژی او در یک باور اصلی خلاصه شود، آن، «کرامت انسانی در چارچوب برابری» خواهد بود. ماندلا معتقد بود که همه انسان‌ها بدون توجه به نژاد و پیشینه، برابر و شایسته احترام هستند. میراث او همچنان الهام‌بخش رهبران در سراسر جهان است» (Totally history, 2020:1; WORLD HISTORY (EDU, 2023: 1).

این فلسفه بر شفقت، درک، آشتی، بخشش و احترام تأکید دارد و نقطه مرکزی آن، این است که همه انسان‌ها با هم مرتبط‌اند و انسانیت مشترکی دارند؛ به عبارت دیگر بر «یگانگی نوع بشر» تأکید دارد. طبق این فلسفه، همه انسان‌ها یک جامعه واحدند و در این اجتماع، مراقبت از یکدیگر و رفاه جمعی، به‌عنوان یک مسئولیت، نقش مهمی در موفقیت بشریت دارد. این ارتباط متقابل و اجتماع، مردم را به احترام به کرامت انسانی، ترویج عدالت اجتماعی و حمایت از یکدیگر، همکاری و احساس مسئولیت مشترک تشویق می‌کند. بنابراین اوبونتو فراتر از مرزهای ملی است و بر روابط خارجی آفریقای جنوبی تأثیر می‌گذارد (Oppenheim, 2012: 371-377).

فلسفه اوبونتو هویت و تعامل آفریقای جنوبی با جهان را شکل داده است. این فلسفه تأثیر عمیقی بر رویکرد آفریقای جنوبی به نمایندگی از جنوب و هویت ملی خود داشته است. تأثیر اوبونتو در رویکرد رهبران آفریقای جنوبی به حاکمیت و روابط بین‌الملل مشهود است (Maanga, 2013: 96). برای مثال نلسون ماندلا، اولین رئیس‌جمهور منتخب آفریقای جنوبی دموکراتیک، اوبونتو را این‌گونه توصیف کرد: «احساس عمیقی که ما انسان هستیم تنها از طریق انسانیت دیگران (به عبارت دیگر، ما انسانیت خود را زمانی تأیید می‌کنیم که انسانیت دیگران را تأیید

می‌کنیم؛ که اگر بخواهیم کاری را در این دنیا انجام دهیم، به همان اندازه مرهون کار و دستاوردهای دیگران خواهد بود» (Ngobeni, n.d: 1). این فلسفه روحیه با هم بودن و پیشرفت جمعی را تشویق کرده است که در تلاش‌های آفریقای جنوبی برای نمایندگی منافع جنوب در صحنه جهانی نقش اساسی داشته است (Oppenheim, 2012: 371).

با بررسی اسناد بالادستی حقوقی، آموزشی، شهروندی، اقتصادی و سیاست خارجی آفریقا جنوبی (برای مثال بخش ۱۰ قانون اساسی آفریقای جنوبی (Barak, 2015: 1)، «قانون ترویج برابری و جلوگیری از تبعیض ناعادلانه شماره ۴»^۱ مصوب در سال ۲۰۰۰ (WILM, 2000: 1) و طرح توسعه ملی ۲۰۳۰^۲ آفریقای جنوبی (NPC, 2012: 461)) می‌توان ایده اوبونتو را به شکلی برجسته دید. افزون بر این همان‌گونه که به باور اوبونتو، انسان‌ها یگانگی واحد و به‌هم‌پیوسته‌ای دارند، سرنوشت آنها نیز به‌هم‌پیوسته است. بر این اساس ارزش‌ها و هنجارهای آفریقای جنوبی نیز بر اساس فلسفه اوبونتو با ارزش‌ها و هنجارهای جهانی انطباق و پیوستگی دارد. برای نمونه بخش ۲۳۲ قانون اساسی آفریقای جنوبی مقرر می‌دارد که حقوق بین‌الملل عرفی به‌طور خودکار بخشی از قوانین آفریقای جنوبی است، اگرچه در صورت تعارض، قانون اساسی یا قانون پارلمان اولویت دارد (DJCD, 1996: 120). همچنین قانون اساسی بخش ۳۹ (۱) نقش مؤثری را برای حقوق بین‌الملل در تفسیر حقوق مندرج در منشور حقوق تضمین می‌کند (DJCD, 1996: 20).

همچنین آفریقای جنوبی متعهد به افزایش دسترسی به عدالت برای همه است، همان‌طور که در بخش ۳۴ قانون اساسی آفریقای جنوبی پیش‌بینی شده است. این تعهد همچنین با هدف توسعه پایدار جهانی، شماره ۱۶،۳ همسوست. «فراخوان افزایش دسترسی به عدالت برای همه»^۳ که «یک جنبش جهانی با هدف این تضمین است که همه، صرف‌نظر از درآمد، وضعیت یا هویت خود، بتوانند رفتار عادلانه و نتایج عادلانه را در سیستم حقوقی به‌دست آورند» (NCAJ, 2023: 1) در سطح جهانی توسط هدف توسعه پایدار ۱۶،۳ (که بخشی از هدف توسعه پایدار فراگیرتر سازمان ملل است) و به‌صورت محلی، در آفریقای جنوبی، از طریق «نتایج استراتژیک وزارت دادگستری و توسعه قانون اساسی» که در بخش ۳۴ قانون اساسی آفریقای جنوبی پیش‌بینی شده است، پشتیبانی می‌شود (Nagtegaal & Jooste, (n.d): 2). هدف توسعه پایدار 16.3 به شرح زیر تعریف شده است: «ترویج حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی و تضمین دسترسی برابر به عدالت برای همه» (UNRICWE, (n.d): 1).

1. Promotion of Equality and Prevention of Unfair Discrimination Act (PEPUDA)

2. NATIONAL DEVELOPMENT PLAN (NDP)

3. The call to increase access to justice for all

کتاب سفید سیاست خارجی آفریقای جنوبی که توسط دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی^۱ آفریقای جنوبی در سال ۲۰۱۱، تهیه شده است، سیاست خارجی این کشور را هدایت‌شده بر اساس فلسفه اوبونتو می‌داند. این سند به تشریح سیاست خارجی آفریقای جنوبی و منافع ملی آن در جهانی پیچیده و به‌سرعت در حال تغییر می‌پردازد، آرمان‌های جامعه آفریقای جنوبی را در «کرامت انسانی، برابری و آزادی» می‌داند و بر تعهد کشور به ارزش‌های حقوق بشر، دموکراسی، آشتی، و ریشه‌کنی فقر و توسعه‌نیافتگی تأکید می‌کند (SAGOIS, 2011: 4 & 10).

بنابراین، سیاست خارجی، امنیت ملی و دیپلماسی آفریقای جنوبی که در ذیل استراتژی کلان این کشور قابل تعریف است، مبتنی بر اوبونتو، بر همکاری، همدلی و احترام متقابل تأکید دارد و هدف آن ترویج صلح، عدالت و حقوق بشر در سطح جهانی است. برای آفریقای جنوبی، راه‌های تحقق این ارزش‌ها نیز از مسیر همکاری و هماهنگی میان همه کشورهای جهان می‌گذرد.

۲.۴. کرامت انسانی در کنشگری بین‌المللی آفریقای جنوبی

۲.۴.۱. کنشگری بین‌المللی کرامت محور در عرصه فرهنگ و حقوق بشر

آفریقای جنوبی جهانی بودن حقوق بشر را می‌پذیرد و در عین حال اهمیت ارزش‌های فرهنگی را به رسمیت می‌شناسد. حمایت از حقوق فرهنگی در قانون اساسی آفریقای جنوبی به‌وضوح به‌شدت تحت تأثیر قوانین بین‌المللی حقوق بشر و منعکس‌کننده مفهوم گسترده‌ای از فرهنگ است که توسط میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی در نظر گرفته شده است (GRANT, 2006: 6). آفریقای جنوبی از طریق قانون اساسی، چارچوب قانونی و احترام به تنوع فرهنگی در تلاش است تا از کرامت انسانی در بخش فرهنگی خود حمایت کند. با این حال، تحقق کرامت انسانی در عمل، فرایندی مداوم و مستلزم تلاش و تعهد مستمر است.

در واقع از منظر سیاست‌های راهبردی، آفریقای جنوبی، برای دستیابی به ریشه‌های مسائل حقوق بشر، باید در سطح فرهنگی مشارکت انجام گیرد. این امر رابطه پیچیده بین فرهنگ و حقوق بشر را برجسته می‌کند. فرهنگ و حقوق بشر عمیقاً با یکدیگر مرتبط‌اند. حقوق فرهنگی که جزء لاینفک حقوق بشر است، برای حفظ کرامت انسانی ضروری است. آنها تضمین می‌کنند که افراد می‌توانند آزادانه در زندگی فرهنگی موردنظر خود مشارکت کرده و هویت خود را بدون ترس از انتقام بیان کنند.

1. Department of International Relations and Cooperation (DIRC)

بر این اساس، آفریقای جنوبی رویکردهای فرهنگی را برای تحقق کرامت انسانی و ترویج برابری و عدالت و اجرای حقوق بشر اتخاذ کرده است. رویکردهای فرهنگی از تعبیه حقوق در نهادهای اجتماعی محلی، ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، برای تضمین پذیرش، حفاظت و بهره‌مندی از آنها حمایت می‌کنند. این اقدامات نشان‌دهنده تعهد مداوم آفریقای جنوبی به رسیدگی به نابرابری فرهنگی و ترویج عدالت اجتماعی است. در ادامه تلاش می‌شود تا به بخشی از این اقدامات فرهنگی اشاره شود.

• **برگزاری کنفرانس جهانی علیه نژادپرستی:** در سال ۲۰۰۱، آفریقای جنوبی میزبان کنفرانس جهانی علیه نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و عدم تحمل مرتبط^۱ بود که به اعلامیه دوربان و برنامه اقدام^۲ منجر شد. این اعلامیه یک نقشه راه است که اقدامات مشخصی را برای کشورها برای مبارزه با نژادپرستی، تبعیض و بیگانه‌هراسی و عدم تحمل مرتبط ارائه می‌کند. یکی از توصیه‌های بزرگ این بود که هر کشوری برنامه اقدام ملی^۳ خود را ایجاد کند. این طرح، وسیله‌ای است که از طریق آن دولت‌ها به‌صورت محلی تعهد خود را برای اقدام، با گام‌های مشخص در زمینه نحوه مبارزه با نژادپرستی تدوین می‌کنند. در این زمینه آفریقای جنوبی طرح خود را در سال ۲۰۱۹ با ارائه کمک‌های فنی آغاز کرد (OHCHR, 2024: 1).

• **عضویت در صندوق فرهنگ آفریقا:** آفریقای جنوبی از طریق عضویت در طرح‌های مختلف آفریقایی، مانند صندوق فرهنگ آفریقا^۴ نیز در تلاش است تا هدف و ارزش والای «کرامت انسانی و برابری» را محقق کند. صندوق فرهنگ آفریقا یک طرح پان‌آفریقایی و هدف آن تأمین مالی پروژه‌های فرهنگی و حمایت از حرفه‌ای‌سازی این بخش است. این طرح ابتکاری است که از تمایل یک قاره برای نوشتن روایت‌های جدید دفاع می‌کند و به دنبال کسب جایگاه واقعی و مشروع خود در صحنه جهانی از طریق فرهنگ منحصر به فرد خود است. «هدف این ابتکار حمایت از خلق روایت‌های جدید، از تغییرات اجتماعی مثبت در آفریقا، از طریق انجام پروژه‌های فرهنگی، خلاقانه و نوآورانه است» (Daffé, n.d: 1). این مأموریت‌ها با رعایت اصول حقوق و آزادی‌های اساسی، تنوع فرهنگی، برابری و عدالت اجتماعی انجام می‌گیرد.

1. World Conference Against Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance (WCAR)

2. Durban Declaration and Programme of Action (DDPA)

3. National Action Plan (NAP)

4. African Culture Fund (ACF)

یکی از موفقیت‌های شایان توجه صندوق فرهنگ آفریقا، برنامه پان‌آفریقایی «رهبری و توانمندسازی برای زنان»^۱ است. این برنامه به حرفه‌ای‌سازی و ظرفیت‌سازی زنان هنرمند و کارآفرینان فرهنگی در آفریقا اختصاص دارد. این برنامه نمونه بارز تعهد صندوق فرهنگ آفریقا به برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان در صنایع فرهنگی و خلاق است و فرصت‌هایی را برای زنان هنرمند و کارآفرین فرهنگی فراهم کرده است تا مهارت‌های خود را توسعه دهند، بیشتر دیده شوند و به صنایع فرهنگی و خلاق در آفریقا کمک کنند. این ابتکار نه تنها سبب رشد حرفه‌ای زنان در هنر می‌شود، بلکه به خلق روایتی جدید و مثبت از قاره آفریقا کمک می‌کند و تنوع فرهنگی و خلاقیت غنی آن را به نمایش می‌گذارد (On the Move, 2022: 1).

آفریقای جنوبی نقش مهمی در صندوق فرهنگ آفریقا دارد. همچنین به عنوان کشوری با میراث فرهنگی غنی و بخش هنر و فرهنگ شناخته شده در سطح جهانی، سهم شایان توجهی در چشم‌انداز فرهنگی قاره آفریقا دارد. شهرت جهانی آفریقای جنوبی در هنر و فرهنگ به عنوان بیانی از قدرت نرم و میراث آن تلقی می‌شود (The Conversation, 2019: 1). این صندوق، سفیران و نقاط کانونی^۲ از مناطق مختلف آفریقا دارد که جنوب آفریقا یکی از این مناطق و آفریقای جنوبی بخشی از آن است. این نمایندگان و نمایندگی‌ها به ترویج، هماهنگی و اجرای فعالیت‌های این صندوق در مناطق مربوطه کمک می‌کنند. بر این اساس آفریقای جنوبی در تلاش است تا از طریق ابزارهای فرهنگی، هماهنگی میان حقوق داخلی و بین‌المللی را نشر دهد تا از قبل آن کرامت انسانی را از طریق برابری و عدالت ترویج کند. آفریقای جنوبی درصدد است تا با عضویت و فعالیت در نهادهای چندجانبه بین‌المللی و قاره‌ای، از این ظرفیت برای تحقق اهداف بهره‌بردار و خود را نماینده قاره آفریقا و جهان جنوب نشان دهد. همان‌گونه که در بالا تبیین شد، استفاده از این ابزارها و ظرفیت‌ها، صرفاً برای بهره‌برداری فرهنگی نیست و خود می‌تواند بهره و منافع اقتصادی را نیز تأمین و تضمین کند. اینکه چگونه تأمین منافع اقتصادی می‌تواند کرامت انسانی و برابری را تضمین کند، در بخش بعد تبیین می‌شود.

۲.۲.۴. کنشگری بین‌المللی کرامت محور نهادی در عرصه برابری و عدالت اقتصادی

یکی از وجوه و جنبه‌هایی که آفریقای جنوبی از طریق آن درصدد است تا در راستای تحقق

1. Leadership and Empowerment for Women (LEWO)

۲. اصطلاح «نقاط کانونی» «focal points» در این زمینه به‌طور معمول به نمایندگی‌ها یا دفاتری اطلاق می‌شود که صندوق فرهنگ آفریقا آنها را در مناطق مختلف از جمله آفریقای جنوبی ایجاد کرده است.

کرامت انسانی برای همه تلاش کند، ابزار اقتصاد و ظرفیت‌های آن است. این هدف آفریقایی جنوبی در انطباق با ارزش‌های بین‌المللی است. همان‌گونه که اعلامیه جهانی حقوق بشر^۱ سه نوع حقوق اقتصادی جهانی را تأیید می‌کند که با کرامت انسان‌ها مرتبط است. آنها شامل دسترسی ایمن به منابع، حقوق مربوط به کار، و حقوقی است که از افراد آسیب‌پذیر در برابر بی‌عدالتی‌های خاص محافظت می‌کند (Anderson, 2015: 1).

اقتصاد و حقوق بشر از چند حیث به هم مرتبط‌اند. وقتی سیاست‌های اقتصادی برای کاهش فقر و ارتقای برابری طراحی می‌شوند، می‌توانند به تحقق حقوق بشر، مانند حق برخورداری از استانداردهای مناسب زندگی، حق کار و حق امنیت اجتماعی کمک کنند. وقتی این نیازها برآورده شود، افراد می‌توانند با عزت و کرامت زندگی کنند. «در واقع، حقوق اجتماعی-اقتصادی به مشخصات ملموس‌تر کرامت انسانی اشاره دارد. همچنین رشد اقتصادی می‌تواند به افزایش دسترسی به منابع منجر شود و به تحقق حقوق اقتصادی و اجتماعی مانند حق بهداشت، آموزش و مسکن کمک کند. سیاست‌های اقتصادی می‌تواند بر حقوق کار که زیرمجموعه‌ای از حقوق بشر است، تأثیر بگذارد. اینها شامل حق دستمزد منصفانه، حق داشتن شرایط کار ایمن و سالم، و حق تشکیل و عضویت در اتحادیه‌های کارگری است. همچنین آزادی اقتصادی، که موانع حقوق اساسی بشر را کاهش می‌دهد، چارچوبی را ایجاد می‌کند که در آن افراد می‌توانند رؤیاهای موفقیت خود را محقق کنند. هرچه آزادی اقتصادی در یک ملت بیشتر باشد، کار، پس‌انداز، مصرف و در نهایت زندگی با عزت و صلح برای مردم آن آسان‌تر است.

همچنین سیاست‌های اقتصادی که توسعه پایدار را در اولویت قرار می‌دهند، می‌توانند به تضمین تحقق حقوق زیست‌محیطی مانند حق برخورداری از محیط زیست سالم کمک کنند. این احترام به اکوسیستم گسترده‌تر و نسل‌های آینده نیز بخشی از احترام به کرامت انسانی است. مهم است که سیاست‌های اقتصادی با در نظر گرفتن این ملاحظات طراحی و اجرا شوند تا اطمینان حاصل شود که پیشرفت اقتصادی به جای تضعیف این اصول به تحقق آنها کمک می‌کند. این یک جنبه کلیدی از مفهوم «رویکرد مبتنی بر حقوق بشر به توسعه»^۲ است.

تبیین‌های ذکرشده، منطبق بر اصول فلسفه اوبونتو است و منطق سیاست‌های اقتصادی آفریقایی جنوبی را شکل می‌دهد. آفریقایی جنوبی با همپوشان در نظر گرفتن ارزش‌های ملی، منطقه‌ای، قاره‌ای و جهانی و در راستای حقوق بشر، تحقق کرامت انسانی و رفع هرگونه تبعیض و تحقق عدالت و برابری به‌طور فعال در ابتکارات اقتصادی مختلف در عرصه بین‌المللی مشارکت داشته است که در ادامه به برخی از این ابتکارات کلیدی اشاره می‌شود.

1. Universal Declaration of Human Rights (UDHR)

2. The Human Rights-Based Approach (HRBA)

- **انطباق با اهداف توسعه جهانی:** آفریقای جنوبی چندین گام برای رسیدگی به برابری و عدالت در راستای تحقق کرامت انسانی در عرصه اقتصادی بین‌المللی برداشته است. برای نمونه آفریقای جنوبی از طریق استراتژی‌ها و چارچوب‌های مختلف، سیاست‌های اقتصادی خود را با اهداف توسعه جهانی هماهنگ و از سیاست‌هایی حمایت می‌کند که رشد عادلانه و عدالت اجتماعی را ترویج می‌کند. آفریقای جنوبی فعالانه در تلاش جهانی برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار^۱ شرکت می‌جوید. این اهداف به فقر، نابرابری، حفاظت از محیط زیست و صلح می‌پردازند. چارچوب همکاری توسعه پایدار سازمان ملل متحد^۲ برای ۲۰۲۵-۲۰۲۰، همکاری بین دولت آفریقای جنوبی و سازمان ملل را هدایت می‌کند. دولت آفریقای جنوبی و سازمان ملل متحد این چارچوب را نهایی کرده‌اند، که اولین نسل چارچوب همکاری است که بر اساس دستورالعمل‌های جدید منتشرشده در چارچوب همکاری توسعه پایدار سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۹ تدوین شده است (UNSA, n.d: 1). همچنین برنامه توسعه ملی آفریقای جنوبی، که کاهش فقر، کاهش نابرابری و رشد اقتصادی فراگیر را تا سال ۲۰۳۰ در اولویت قرار داده است، با اهداف توسعه پایدار و دستور کار ۲۰۶۳ اتحادیه آفریقا همسو هستند (Matona, 2019: 35 & 383) و اهداف توسعه را با ارزش‌ها و منافع ملی، منطقه‌ای، قاره‌ای و بین‌المللی انطباق می‌دهد.
 - **مشارکت جدید برای توسعه آفریقا:** آفریقای جنوبی برابری و عدالت را از طریق حمایت از راهبردهای یکپارچگی و ادغام منطقه‌ای در قاره آفریقا ترویج می‌کند. این کشور از طریق ساختارهای متعددی مانند «مشارکت جدید برای توسعه آفریقا (نپاد)»^۳ به دنبال اجرای استراتژی‌های یکپارچگی منطقه‌ای است. این مشارکت یک برنامه توسعه جامع، متوازن و یکپارچه اجتماعی، اقتصادی و سیاسی اتحادیه آفریقا است که در سال ۲۰۰۲ به تصویب رسید. هدف اصلی آن ارائه سازوکار جدیدی است که توسط رهبران آفریقا هدایت می‌شود. از مهم‌ترین این اهداف، ریشه‌کن کردن فقر، قرار گرفتن کشورهای آفریقایی به صورت منفرد و جمعی در مسیر رشد و توسعه پایدار، توقف به حاشیه رانده شدن آفریقا در فرایند جهانی شدن، تسریع در توانمندسازی زنان و ادغام کامل آفریقا در اقتصاد جهانی (African Union, n.d (A): 1).
- انتظار می‌رود اجرای نپاد، سبب رشد و توسعه اقتصادی، افزایش اشتغال، کاهش فقر و نابرابری، تنوع فعالیت‌های تولیدی، افزایش رقابت بین‌المللی و افزایش صادرات و در نهایت افزایش ادغام

1. Sustainable Development Goals (SDGs)

2. United Nations Sustainable Development Cooperation Framework (UNSDCF)

3. New Partnership for African Development (NEPAD)

قاره آفریقا شود (ADB, n.d: 1). این ساختار به‌طور گسترده توسط مؤسسات مالی بین‌المللی، آژانس‌های سازمان ملل متحد و شرکای توسعه آفریقا به‌عنوان سازوکاری برای حمایت از تلاش‌های توسعه آفریقا استفاده می‌شود (African Union, n.d (A): 1).

• **جامعه توسعه آفریقای جنوبی:** قدرت اقتصادی و سیاسی آفریقای جنوبی در جنوب آفریقا انکارناپذیر است. این کشور دارای قوی‌ترین اقتصاد در جنوب آفریقا و در کل این قاره است و دروازه سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به کشورهای در حال توسعه است. از زمان تبدیل شدن آفریقای جنوبی به یک کشور دموکراتیک، جنوب آفریقا به یکی از مهم‌ترین اولویت‌های روابط خارجی این کشور تبدیل شده است. این امر را با تعهد این کشور به تمام حوزه‌های دستور کار «جامعه توسعه آفریقای جنوبی (سادک)»، از جمله رفاه سیاسی، اجتماعی و اقتصادی منطقه نشان داده است.

سادک یک سازمان دولتی منطقه‌ای است که مشارکت، یکپارچگی اقتصادی و همکاری فنی را در سراسر جنوب قاره آفریقا ترویج می‌کند. هدف آن ارتقای یکپارچگی منطقه‌ای و همکاری‌های اجتماعی-اقتصادی است و بر توسعه صنعتی، ادغام بازار، توسعه زیرساخت‌ها و همکاری صلح و امنیت تمرکز دارد. آفریقای جنوبی نقش رهبری را در منطقه برای رسیدگی به موضوعاتی مانند همکاری نزدیک‌تر و یکپارچگی اقتصادی بر عهده گرفته و از سادک به‌عنوان وسیله‌ای برای هدایت این دستور کار برای منطقه استفاده کرده است. این امر تا حدودی به نفع منطقه بوده است، زیرا از بسیاری جهات به تلاش آفریقای جنوبی برای جلب توجه جبهه جهانی، به بزرگ‌نمایی ظرفیت مناطق کمک می‌کند. آفریقای جنوبی مسئولیت بخش مالی، سرمایه‌گذاری و بهداشت را به‌عهده گرفت و به بازار کار جذاب برای نیروی کار سادک تبدیل شده است. این کشور توانسته است شرکای تجاری رقابتی مانند اتحادیه اروپا، ایالات متحده آمریکا و جهان اول را با گام‌های خود همراه کند و به‌عنوان یک همسایه و رهبر به نفع کل منطقه عمل کرده است (Amos, 2010: 130). به‌طور کلی، سادک، یکپارچگی اقتصادی بین کشورهای عضو را تقویت می‌کند. این ادغام از طریق ایجاد فرصت‌های برابر برای همه کشورهای عضو به کاهش نابرابری‌ها و ترویج توسعه عادلانه کمک می‌کند. موفقیت دستور کار ادغام منطقه‌ای سادک بدون شک به تمایل آفریقای جنوبی برای حمایت از آن بستگی دارد (Amos, 2010: 124-125).

• **استراتژی اتحادیه اروپا-آفریقا:** آفریقای جنوبی در شکل‌دهی استراتژی با اتحادیه اروپا و اجرای آن مشارکت فعال داشته است. این استراتژی توسط آفریقای جنوبی،

کمیسیون اروپا و کشورهای عضو اتحادیه اروپا طراحی شده است و بر اساس اولویتهای خود دولت آفریقای جنوبی و همچنین بر اساس سیاستهای کمیسیون و کشورهای عضو است (European Parliament, 2014: 1-4). آفریقای جنوبی تلاش می‌کند تا آفریقا و اروپا را از طریق تقویت همکاری‌های اقتصادی و ارتقای توسعه پایدار به هم نزدیک‌تر کند و هر دو قاره در کنار هم در صلح، امنیت، دموکراسی، رفاه، همبستگی و کرامت انسانی زندگی کنند (KPEC, 2007: 1; ECCEU, n.d: 1).

در مشارکت استراتژیک، آفریقای جنوبی تأکید کرد که استراتژی مشترک اتحادیه اروپا و آفریقا باید از اهداف توسعه بزرگ‌تر آفریقا حمایت کند (CEU, 2007: 2). اهداف توسعه بزرگ‌تر آفریقا به اهداف گسترده‌ای که قاره برای دستیابی به توسعه و رشد پایدار تعیین می‌کند، اشاره دارد. این اهداف در درجه اول در دو چارچوب کلیدی ترسیم می‌شوند؛ اهداف توسعه پایدار^۱ (UNDESASD, n.d: 1) و دستور کار ۲۰۶۳ اتحادیه آفریقا^۲ (African Union, n.d). 1: (B). این نشان می‌دهد که آفریقای جنوبی نه تنها یک شرکت‌کننده، بلکه یک بازیگر کلیدی در بحث‌ها و تصویب استراتژی اتحادیه اروپا-آفریقا در سال ۲۰۰۷ بود. تلاش‌های این کشور در جهت حصول اطمینان از همسویی این استراتژی با اهداف توسعه بزرگ‌تر آفریقا و اجرای مؤثر آن بود (CEU, 2007: 1-2).

• **عضویت در بریکس:** آفریقای جنوبی بخشی از بریکس (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی)، گروهی از اقتصادهای نوظهور است. آفریقای جنوبی به دنبال استفاده از این گروه برای ایجاد پیوندهای اقتصادی قوی‌تر با سریع‌ترین و پویاترین اقتصادهای جهان است (HIR, 2019: 1). نقش آفریقای جنوبی در بریکس شایان توجه و کلیدی است. این کشور یک دروازه برای ورود کشورهای بریکس به آفریقا فراهم می‌کند و همچنین نشان‌دهنده منافع آفریقا در بریکس است. آفریقای جنوبی میزبان اجلاس سران بریکس در سال ۲۰۲۳ بوده و در پیشبرد همکاری میان اعضای بریکس در زمینه‌های مختلف از جمله امور مالی توسعه، صلح و امنیت، تجارت و سرمایه‌گذاری مؤثر بوده است. از جمله اهداف عضویت این کشور در بریکس، پیشبرد منافع ملی و تقویت موقعیت خود در صحنه جهانی (Nkoana-Mashabane, 2012: 1) و بهره‌برداری از اهرم عضویت در بریکس برای رسیدگی به چالش‌های سه‌گانه نابرابری، فقر و بیکاری از طریق افزایش تجارت، سرمایه‌گذاری، گردشگری، ظرفیت‌سازی، مهارت‌ها و انتقال فناوری درون بریکس است.

برای نمونه بریکس در سال ۲۰۲۲، ابتکار تقویت همکاری در زنجیره تأمین و استراتژی بریکس در زمینه همکاری امنیت غذایی^۱ را به عنوان ابتکارات مهم برای رسیدگی به چالش‌های معاصر پیش‌روی جنوب جهانی پذیرفت. آفریقای جنوبی نیز توانسته است که تعهد شرکای بریکس را در حمایت از دستور کار ۲۰۶۳ آفریقا و پیشبرد اهداف مندرج در آن به دست آورد.

تلاش‌های آفریقای جنوبی شامل مشارکت فعال در مجامع چندجانبه (مانند سازمان ملل متحد و سازمان تجارت جهانی)، همسویی سیاست‌ها و مشارکت دیپلماتیک برای ارتقای برابری و عدالت در حوزه اقتصادی بین‌المللی است. همپوشانی سیاست اقتصادی، چه در سطوح ملی، منطقه‌ای، قاره‌ای و بین‌المللی، پیامدهای تعیین‌کننده‌ای برای برخورداری از حقوق بشر، کرامت انسانی و برابری دارد. انتخاب‌های سیاستی که توسط دولت‌ها و دیگر بازیگران قدرتمند انجام می‌شود، می‌تواند تفاوت بین زندگی با عزت، و زندگی همراه با محرومیت و بی‌عدالتی را نشان دهد. درحالی‌که یک اقتصاد پررونق می‌تواند با تأمین نیازها و فرصت‌های اساسی، به کرامت انسانی کمک کند، همچنین بسیار مهم است که سیستم‌های اقتصادی به‌گونه‌ای طراحی و مدیریت شوند که برابری، امنیت اجتماعی و توسعه پایدار را ارتقا بخشد. این تضمین می‌کند که همه افراد می‌توانند با عزت زندگی کنند.

۳.۲.۴. کنشگری بین‌المللی کرامت محور آفریقای جنوبی برای اصلاح حکمرانی جهانی

تاریخ و تجربه‌ای که آفریقا از بزنگاه تاریخی آپارتاید داشته است، به‌مثابه یک فراروایت جهت‌گیری بین‌المللی آنها را نیز شکل داده است؛ به این شکل که ملتی که آپارتاید نژادی را در سطح ملی پشت سر گذاشته است، می‌تواند در عرصه بین‌المللی هم پیشگام تغییر شکل دیگری از نابرابری ناشی از نظم بین‌المللی باشد.

همان‌طور که در کتاب سفید سال ۲۰۱۱ درباره «سیاست خارجی آفریقای جنوبی-ساختن جهانی بهتر: دیپلماسی اوبونتو»^{۱۴} تدوین شده است، سیاست خارجی آفریقای جنوبی نیز همانند سیاست فرهنگی و اقتصادی این کشور، بر اساس فلسفه اوبونتو هدایت می‌شود. این سند نشان می‌دهد که چگونه اوبونتو و اصول اومانستی زیربنایی آن، روابط خارجی کشور را هدایت می‌کند. این سیاست بر انسانیت مشترک جهان و متعاقب آن وابستگی متقابل آن تأکید دارد که رویکرد آفریقای جنوبی به روابط و همکاری بین‌المللی را شکل داده است (SAGOIS, 2011: 24-26).

1. Enhancing Cooperation on Supply Chains and the BRICS Strategy on Food Security Cooperation

اوبونتو با اهداف جهانی سازمان ملل متحد مطابقت داشته و بر حقوق بشر، دموکراسی، آشتی و صلح، ریشه‌کنی فقر و توسعه‌نیافتگی، برابری و رفاه جمعی تأکید دارد. تعهد آفریقایی جنوبی به این اهداف نشان‌دهنده تأثیر شایان توجه اوبونتو بر سیاست خارجی آن است. این ارزش‌ها، خود را به‌عنوان یکی از اصول کلیدی سیاست خارجی قویاً تثبیت کرده است. مفاهیمی از جهان‌بینی فلسفی اوبونتو که بر سیاست خارجی کشور آفریقایی جنوبی تأثیر می‌گذارد عبارت است از انسانیت مشترک جهان، مسئولیت مشترک، تعامل بین‌المللی، وابستگی متقابل، مشارکت و همکاری بین‌المللی، صلح‌سازی، وحدت، همکاری و احترام متقابل. این موارد، اصولی هستند که برای روابط بین‌المللی مؤثر بسیار مهم‌اند. این اصول سبب می‌شود که آفریقایی جنوبی نقش فعالی در مقابل چالش‌های جهانی و بشری داشته باشد (Emelianenko, 2022: 197-199).

فلسفه اوبونتو همچنین بر رویکرد آفریقایی جنوبی به دیپلماسی تأثیر گذاشته و به آنچه اغلب به‌عنوان «دیپلماسی اوبونتو» یاد می‌شود، منجر شده است. این شکل از دیپلماسی بر قدرت نرم و سیاست خارجی انسان‌گرایانه تأکید دارد و آن را از دیدگاه سیاست خارجی واقع‌گرایانه که اغلب با کشورهای مانند ایالات متحده مرتبط است، متمایز می‌کند. آفریقایی جنوبی با ترویج فلسفه اوبونتو ادعای وجود ارزش‌های آفریقایی را دارد و اهمیت آنها را در فضای بین‌المللی از طریق ابزارهای مختلف دیپلماسی عمومی گسترش می‌دهد. این امر به آفریقایی جنوبی کمک کرده است تا از قدرت نرم، در قاره آفریقا و فراتر از آن استفاده کند (Madise & Isike, 2020: 8-11).

این فلسفه حل‌وفصل مناقشه و آشتی مسالمت‌آمیز را تشویق می‌کند، همان‌طور که در نقش آفریقایی جنوبی در میانجیگری درگیری‌های منطقه‌ای دیده می‌شود (SAGOIS, 2011: 10-11). همچنین دیپلماسی فرهنگی آفریقایی جنوبی را شکل داده است و به‌عنوان طرحی برای وجود جمعی و ترویج همدلی و انسانیت مشترک در سیاست‌ها و گفت‌وگوهای بین‌المللی عمل می‌کند (Nawa & Mzo, 2017: 117-118; Madise & Isike, 2020: 3-4). به‌طور کلی، اوبونتو به آفریقایی جنوبی کمک کرده است تا روحیه همکاری و ارزش‌های مشترک را در صحنه بین‌المللی تقویت کند و با تلاش‌های جهانی برای وحدت و احترام متقابل همسو شود.

در راستای تحقق این اهداف و ارزش‌ها، آفریقایی جنوبی به‌طور فعال در سازمان‌های بین‌المللی مختلف مشارکت دارد و ابتکارات متعددی را مانند پیشبرد دستور کار آفریقا (GSA, n.d: 1)، اهداف توسعه پایدار، توانمندسازی زنان و جوانان در زمینه سیاست مطرح و پیگیری می‌کند. این کشور با مشارکت فعال خود در این سازمان‌ها و ابتکارات همچنان نقش مهمی در سیاست بین‌المللی ایفا می‌کند.

این ابتکارات نشان‌دهنده تعهد آفریقایی جنوبی به ترویج صلح، تقویت همکاری بین‌المللی و حمایت از توسعه سایر کشورهاست تا از قبل آن تلاش برای تضمین «کرامت انسانی» حاصل

شود. حفظ کرامت انسانی از طریق ارتقای حقوق بشر یک جنبه کلیدی سیاست خارجی برای بسیاری از کشورهاست. یک سیاست خارجی دموکراتیک و متعامل که به حقوق بشر و آزادی‌های اساسی احترام می‌گذارد، می‌تواند برای تحقق ارزش‌های بشری، مؤثرتر باشد. بخشی از اهداف آفریقای جنوبی که از طریق سیاست خارجی دنبال می‌شود، تلاش برای تأثیرگذاری بر حکمرانی جهانی است که در ادامه بخشی از این تلاش‌ها تبیین می‌شود.

۴.۲.۳.۱. اصلاح عدالت‌محور ساختار سازمان‌های بین‌المللی

برخی از تلاش‌های آفریقای جنوبی، جنبه انتقادی، با هدف اصلاح در امور بین‌الملل دارد. همان‌طور که در کتاب سفید آفریقای جنوبی آمده است، این کشور به‌شدت از اصلاح سیستم سازمان ملل متحد به‌منظور دستیابی به عدالت بیشتر در تصمیم‌گیری، متعادل در برابر افزایش کارایی و اثربخشی حمایت می‌کند. درحالی‌که آفریقای جنوبی به‌دنبال نمایندگی عادلانه آفریقا در شورای امنیت سازمان ملل متحد است، در پی تبدیل شدن به یک عضو دائم در این شورا است. در همین حال، آفریقای جنوبی از عضویت غیردائم به‌عنوان فرصت استراتژیک برای پیشبرد منافع آفریقا و جنوب استفاده می‌کند (SAGOIS, 2011: 25).

آفریقای جنوبی از ساختار نظام بین‌الملل به‌ویژه در زمینه تسلط کشورهای غربی بر امنیت جهانی و نهادهای حاکمیت اقتصادی مانند شورای امنیت سازمان ملل متحد، سازمان تجارت جهانی، بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بدبین بوده و انتقاد کرده است (University of Pretoria, 2024: 1). این انتقادات منعکس‌کننده نگرانی‌های آفریقای جنوبی در زمینه ساختار کنونی نظام بین‌المللی و تأثیر آن بر سیاست داخلی و خارجی این کشور و سایر کشورهای جنوب جهانی است. آفریقای جنوبی از سیستم بین‌المللی عادلانه‌تری حمایت می‌کند که به این مسائل بپردازد. در عرصه بین‌المللی، آفریقای جنوبی از افزایش نمایندگی جنوب جهانی، به‌ویژه کشورهای آفریقایی، در نهادهای بین‌المللی کلیدی مانند شورای امنیت سازمان ملل متحد دفاع کرده است. هدف رسیدگی به عدم تعادل ژئوپلیتیکی و اطمینان از این است که صداها و منافع کشورهای جنوب جهانی به اندازه کافی نمایندگی و شنیده می‌شود (Winther, 2022: 1). در این زمینه از جمله گزاره‌های سخنانی رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی، سیریل رامافوسا^۱، در پانزدهمین اجلاس سران بریکس در ژوهانسبورگ آفریقای جنوبی در آگوست ۲۰۲۳ که می‌تواند به بحث جنوب جهانی مرتبط باشد، عبارت است از گنجاندن جنوب جهانی در سیستم جهانی، شنیدن صدای مشروع آن، لزوم اصلاح ساختار سازمان‌های بین‌المللی و لحاظ کردن آن به‌عنوان یک بازیگر مهم در شکل دادن به حکومت جهانی (Ramaphosa, 2023).

1. Cyril Ramaphosa

آرمان و تمایل آفریقای جنوبی برای رهبری آفریقا (و جهان جنوب)، همچنین جهان‌بینی نهفته در نخبگان سیاسی، لزوم درگیری با جهان، قوانین و نهادهایی که توسط ایالات متحده و سلطه شمال/غرب شکل گرفته، است. با وجود این آفریقای جنوبی به مشارکت بین‌المللی برای اصلاح سیستم - چه در خصوص مسائل امنیتی مانند عدم اشاعه هسته‌ای یا مقررات مالی جهانی - اعتقاد داشته است. آفریقای جنوبی که به‌عنوان قدرت منطقه‌ای در حال ظهور در نظر گرفته می‌شود، در دخالت خود عملگرا بوده است و اغلب اوقات به‌جای اتخاذ مواضع قطبی‌کننده، در جست‌وجوی ایجاد توافق در نهادهای بین‌المللی است. این عمل‌گرایی در صحنه بین‌الملل به پشتوانه «قدرت نرم» این کشور، نظام و قانون اساسی دموکراتیک آن و قدرت اقتصادی آن است (Anderson, 2015: 15-46).

۲.۳.۲.۴. ترویج چندجانبه‌گرایی در عرصه حکمرانی جهانی

آفریقای جنوبی در راستای تحقق اهداف و ارزش‌های خود، مسیر خود را از محیط چندجانبه و چندقطبی که در عرصه بین‌الملل کنونی وجود دارد، می‌پیماید. یک روند در حال ظهور برای اصلاح ساختار نظام بین‌الملل این است که کشورهای همفکر، گروه‌بندی‌هایی را خارج از ساختارهای چندجانبه رسمی تشکیل دهند تا به مسائل خاصی که بر جامعه بین‌المللی تأثیر می‌گذارد، بپردازند. گروه‌هایی مانند گروه جی ۲۰، مجمع اقتصادهای بزرگ^۱، انجمن گفت‌وگوی هند، برزیل و آفریقای جنوبی^۲ و بریکس برجسته شده و بر مسائل جهانی مربوط به مسائل سیاسی، امنیتی، محیط زیست و اقتصادی متمرکز شده‌اند. آفریقای جنوبی از استفاده از چنین گروه‌بندی‌هایی به‌عنوان یک سازوکار مهم برای ایجاد اجماع حمایت می‌کند، درحالی‌که مرکزیت سازمان ملل را به رسمیت می‌شناسد و اطمینان حاصل می‌کند که این گروه‌ها باید اولویت سازمان ملل را تقویت کنند (SAGOIS, 2011: 25).

آفریقای جنوبی طرفدار قوی چندجانبه‌گرایی به‌عنوان یک پاسخ بین‌دولتی لازم برای مدیریت جهانی و تعمیق وابستگی متقابل اقتصادهای ملی است. از نظر آفریقای جنوبی، به حاشیه رانده شدن بسیاری از کشورها در اقتصاد جهانی، به‌ویژه آنهایی که در آفریقا هستند و مسئله انسجام در سیاستگذاری اقتصادی جهانی، برخی از چالش‌های کلیدی پیش‌روی جامعه بین‌المللی در زمینه یکپارچه‌سازی اقتصاد جهانی است. آفریقای جنوبی از عضویت و مشارکت خود در نهادها، گروه‌ها و سازمان‌های مختلف برای ترویج چندجانبه‌گرایی و شنیده شدن و توجه کردن به جنوب جهانی استفاده می‌کند. برای مثال گروه جی ۲۰ به مجمع برتر جهانی برای

1. Major Economies Forum

2. India, Brazil and South Africa Dialogue (IBSA)

هماهنگی یک پاسخ جهانی یکپارچه و منسجم به بحران‌های مالی و اقتصادی تبدیل شده است. آفریقای جنوبی در این گروه به‌دنبال اطمینان از پاسخگویی گروه جی ۲۰ به نیازهای توسعه آفریقا است. همچنین از عضویت خود برای پیشبرد اصلاحات مؤسسات مالی بین‌المللی برای دادن صدای قوی‌تر و نمایندگی بیشتر به کشورهای در حال توسعه به نفع یک سیستم مالی جهانی شفاف، پایدار و عادلانه استفاده می‌کند (SAGOIS, 2011: 25).

عضویت آفریقای جنوبی در بریکس (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی) نیز به‌منزله راهی برای ایجاد تعادل در روابط خود با قدرت‌های غربی از طریق لابی جمعی توسط دولت‌های درون این گروه تلقی می‌شود (University of Pretoria, 2024: 1). در کتاب سفید آفریقای جنوبی آمده است: «آفریقای جنوبی به‌طور فعال در بریکس شرکت خواهد کرد که اعضای آن در حال تغییر نظم اقتصادی و سیاسی جهانی‌اند. ما از عضویت خود به‌عنوان فرصت استراتژیک برای پیشبرد منافع آفریقا در مسائل جهانی مانند اصلاح حکومت جهانی، تجارت بین‌المللی، توسعه، انرژی و تغییرات آب‌وهوایی استفاده خواهیم کرد» (SAGOIS, 2011: 26). برای آفریقای جنوبی، عضویت در بریکس به‌عنوان راهی برای ارتقای منافع کشورهای در حال توسعه و تغییر روابط شمال و جنوب تلقی می‌شود (HIR, 2019: 1). آفریقای جنوبی در جنبش عدم تعهد و کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد برای تحکیم همکاری جنوب- جنوب شرکت کرده است (1 library, n.d: 1). آفریقای جنوبی به‌عنوان بخشی از تعهد خود برای تضمین صلح و ثبات در مناطق درگیری، گزینه‌های چندجانبه را در جست‌وجوی راه‌حل‌های جهانی تشویق می‌کند. آفریقای جنوبی همچنین به ابزارهای اصلی بین‌المللی برای ارتقا و حفاظت از حقوق بشر متعهد است و از رویکرد جامعی حمایت می‌کند که تأکید برابر بر حقوق مدنی و سیاسی و همچنین حقوق اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی دارد (SAGOIS, 2011: 26). همچنین این کشور برای حفظ صلح جهانی تلاش می‌کند و همه اختلافات بین‌المللی را صرفاً حل‌وفصل‌شونده با مذاکره می‌داند (HIR, 2019: 1).

۴.۲.۳. اصلاح حکمرانی اقتصاد جهانی

پس از پایان نظام آپارتاید در سال ۱۹۹۴، آفریقای جنوبی با پیوستن به جامعه بین‌المللی، نه‌تنها به‌دنبال پرداختن به چالش‌های اجتماعی و اقتصادی شایان توجه خود بود، بلکه در پی کسب جایگاهی برای خود در بحث‌ها و ساختارهای توسعه جهانی بود تا از قبل آن جنوب جهانی را نمایندگی کند و بتواند منافعی را هم برای آنها به ارمغان آورد. در این زمینه این کشور به گروه‌های توسعه جهانی پیوسته است. جدول ۱ انجمن‌های مختلف توسعه جهانی را که آفریقای

جنوبی در آنها عضویت دارد و بخش‌های اصلی دولت آفریقای جنوبی را که در آن انجمن‌ها دارای مسئولیت هستند، نشان می‌دهد.

جدول ۱. انجمن‌های توسعه جهانی و ادارات دولتی مسئول در آفریقای جنوبی

گروه‌های بین‌المللی	اداره دولتی مسئول در آفریقای جنوبی
انجمن‌های بلندپایه سازمان همکاری اقتصادی و توسعه - کمیته کمک به توسعه ^۱ و سازمان همکاری اقتصادی و توسعه ^۲	خزانه‌داری
مشارکت جهانی برای همکاری مؤثر توسعه ^۳	دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی (آفریقای جنوبی) ^۴
نهادها/فرایندهای سازمان ملل متحد ^۵	*
تأمین مالی برای توسعه (سازمان ملل متحد) ^۶	دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی (آفریقای جنوبی) و خزانه‌داری
مجمع سیاسی بلندپایه سازمان ملل در مورد توسعه پایدار ^۷ (اهداف توسعه پایدار) ^۸	دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی (آفریقای جنوبی)
مجمع همکاری توسعه سازمان ملل متحد ^۹	دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی (آفریقای جنوبی)
حکمرانی باشگاه ^{۱۰}	*
گروه ۲۰	مسیر شریا (دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی (آفریقای جنوبی))، مالی (خزانه‌داری)
انجمن گفت‌وگوی هند، برزیل، آفریقای جنوبی ^{۱۱}	دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی (آفریقای جنوبی)
برزیل، روسیه، هند، چین، آفریقای جنوبی ^{۱۲}	دپارتمان روابط و همکاری‌های بین‌المللی (آفریقای جنوبی)

منبع: (Sidiropoulos, 2019: 21)

هدف آفریقای جنوبی از عضویت در این انجمن‌ها، علاوه بر تأمین منافع ملی و کسب جایگاه برای خود، تلاش برای اصلاح حکمرانی اقتصادی جهانی است. با توجه به اینکه قوانین جهانی، چه در زمینه تجارت و چه در خصوص مقررات بانکی یا مالی، به نفع اقتصادهای توسعه‌یافته

1. Organisation for Economic Co-operation and Development – Development Assistance Committee (OECD-DAC)
2. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)
3. Global Partnership for Effective Development Co-operation (GPEDC)
4. Department of International Relations and Cooperation (South Africa) (DIRCO)
5. UN bodies/processes
6. Financing for Development (United Nations) (FfD)
7. United Nations High-level Political Forum on Sustainable Development (HLPF)
8. Sustainable Development Goals (SDGs)
9. UNDCF United Nations Development Cooperation Forum (UNDCF)
10. Club governance
11. India, Brazil, South Africa Dialogue Forum (IBSA)
12. Brazil, Russia, India, China, South Africa (BRICS)

است، بنابراین ممکن است به عنوان موانعی برای کشورهای در حال توسعه عمل کند تا ظرفیت توسعه خود را درک کنند. بنابراین می توان گفت بخش مهمی از دلایل مشارکت آفریقای جنوبی در این انجمن ها و گروه ها، تلاش برای رفع تبعیض و نابرابری ها در قوانین مالی جهانی و تلاش برای توسعه قاره آفریقا و جهان جنوب است. برای مثال در ادامه به برخی از تلاش های آفریقای جنوبی در قالب گروه ۲۰ پرداخته می شود.

- آفریقای جنوبی از تصمیم گرفته شده در دوران ریاست کره بر این گروه، حمایت و پشتیبانی کرد تا اتحادیه آفریقا و نپاد را به عنوان ناظران در روند گروه ۲۰ شامل کند.
- آفریقای جنوبی در قالب رئیس مشترک کارگروه توسعه در مسیر شریا^۱ اطمینان حاصل می کند که تعهد به «ضرورت کاهش شکاف توسعه و کاهش فقر در صورت رشد قوی، پایدار و متعادل و اقتصاد قوی تر و انعطاف پذیر برای همه» با تغییر رؤسای گروه ۲۰ تداوم داشته باشد (Sidiropoulos, 2019: 27-30):
- آفریقای جنوبی رئیس مشترک کارگروه مالیات و توسعه است. به عنوان عضو گروه راهبری چارچوب فراگیر در پروژه «فرسایش پایه و تغییر سود»^۲، آفریقای جنوبی بر اهمیت حمایت از ظرفیت سازی به منظور رسیدگی به طیف گسترده ای از چالش ها در کشورهای در حال توسعه تأکید کرده است. در واقع ظرفیت سازی اقتصادی با بهبود دسترسی به منابع، ایجاد شغل، توانمندسازی افراد، تقویت نهادهای ترویج سیاست های فراگیر و تضمین توسعه پایدار به ایجاد جامعه ای عادلانه تر و برابرتر کمک می کند؛
- آفریقای جنوبی بخشی از پیمان گروه ۲۰ با آفریقا بوده است. هر کشور آفریقایی می تواند به پیمان بپیوندد. کشورهایی که به طور داوطلبانه به این ابتکار می پیوندند، تعدادی از تعهدات را برای بهبود چارچوب های اقتصاد کلان، کسب و کار و تأمین مالی خود به منظور افزایش سرمایه گذاری خصوصی و افزایش سرمایه گذاری عمومی کارآمد در زیرساخت ها انجام می دهند. شرکا و سازمان های بین المللی (بانک جهانی، صندوق بین المللی پول و بانک توسعه آفریقا) نیز به نوبه خود متعهد به حمایت از این اصلاحات از طریق کمک های فنی می شوند که همچنین به کاهش سطح ریسک برای سرمایه گذاری های خصوصی با افزایش شرایط اقتصادی و مالی و تقویت مؤسسات کمک می کند. وزارت خزانه داری آفریقای جنوبی به همراه آلمان رئیس گروه مشاوره آفریقایی این پیمان است. در حالی که گروه ۲۰ وجود چالش ها برای گسترش پروژه های

۱. پیش از هر اجلاس، کارگزاران عالی رتبه گرد هم می آیند و جزئیات نکته هایی را که باید بحث شود و بهترین راه رسیدن به توافق را مشخص می کنند. به آنها «شری» می گویند.

2. base erosion and profit-shifting (BEPS)

منطقه‌ای را به رسمیت می‌شناسد، آفریقای جنوبی، اتحادیه آفریقا و نپاد، تأکید کرده‌اند که پروژه‌های منطقه‌ای باید در آینده در نظر گرفته شوند. رویکرد این پیمان که شامل بررسی منظم پیشرفت است، در حال تبدیل شدن به وسیله‌ای برای پاسخگویی بیشتر سازمان‌های بین‌المللی است، همچنین هماهنگی بیشتر بین آنها را تشویق می‌کند (Sidiropoulos, 2019: 27- 30). تمرکز بر پروژه‌های منطقه‌ای و مشمول کردن مناطقی که در عرصه اقتصادی به‌عنوان یک کنشگر به بازی گرفته نشده‌اند، می‌تواند از طریق ایجاد زمینه برای سرمایه‌گذاری، بهبود زیرساخت‌ها، ایجاد فرصت‌های شغلی و... به پر کردن شکاف میان مناطق ثروتمند و فقیر، و در نهایت به رشد اقتصادی متعادل‌تر در جهان و کاهش نابرابری کمک کند.

۵. تحلیل و نتیجه

هر کشوری در عرصه بین‌الملل دارای استراتژی کلان مختص به خود است. در تدوین استراتژی کلان، منابع ایده‌محور و غیرمادی، به همان اندازه اهمیت دارند که منابع مادی حائز اهمیت‌اند. اینکه چگونه بر مبنای ایده‌محوری استراتژی کلان آفریقای جنوبی در اسناد این کشور تدوین و تفسیر می‌شوند و چگونه مبنای کنش آن در عرصه بین‌المللی واقع می‌شود، موضوع نگارش این مقاله بود.

نقش کرامت انسانی در ساخت استراتژی کلان آفریقای جنوبی، به سیاست‌های راهبردی این کشور یک چارچوب هنجاری اعطا کرده و اسناد بالادستی آن کشور را مبتنی بر ارزش‌ها و هنجارهای بین‌المللی مانند دموکراسی، حقوق بشر و حاکمیت قانون، برابری و عدم تبعیض کرده است. این استراتژی کلان با فرهنگ رهایی‌بخش عجین شده، رویکرد آفریقای جنوبی نسبت به حکمرانی جهانی و نظام بین‌الملل را نقادانه، سیاست خارجی آفریقای جنوبی را عمیقاً چندجانبه‌گرا و الگوی رابطه‌ای این کشور با کشورها و مجامع بین‌المللی را همکاری‌جویانه کرده است.

در واقع، پس از آپارتاید، تلاش آفریقای جنوبی بر آن بوده است که از خود تصویری به‌مثابه رهبر و نماینده جهان جنوب به جهان عرضه کند. تاریخ و تجربه آفریقای جنوبی از بزنگاه تاریخی آپارتاید، یک فراروایت تصویرساز برای این کشور ایجاد کرده است؛ بدین‌معنی که آفریقای جنوبی یک روایت از تصویر، برای خود شکل داده که در آن یکی از متغیرهای هویت‌سازش که به ایده ساخت استراتژی کلان آن تبدیل شده است، برجسته، و به ارزش مرکزی آن تبدیل شده است و آن ضرورت دفاع از ارزش «حفظ کرامت انسانی» است. این کرامت، زمانی تأمین می‌شود که تبعیض از بین برود و عدالت و برابری حاکم شود. همچنین تلاش شد تا کاربست این ارزش والا در سیاست‌های اتخاذی، راهبردها و اقدامات این کشور در

سه حوزه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی تفسیر شود. همچنین تبیین شد که آفریقای جنوبی چگونه از طریق هماهنگ و منطبق کردن ارزش‌های انسانی در چهار سطح ملی، منطقه‌ای، قاره‌ای و بین‌المللی، و با همپوشانی اقدامات و سیاست‌های خود با اقدامات و سیاست‌های سایر کشورها در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی، به دنبال آن است که کرامت انسانی را محقق سازد، زیرا انسانیت انسان‌ها و توسعه و پیشرفت آنها را به هم پیوسته می‌داند. در این مسیر خود را نماینده قاره آفریقا و جهان جنوب به تصویر کشیده است؛ وجهه و تصویری که یک دارایی استراتژیک برای آفریقای جنوبی محسوب می‌شود.

تعهد آفریقای جنوبی به کرامت انسانی، تأثیر مثبتی بر وجهه و تصویر بین‌المللی آن گذاشته است. موضع متمدنی این کشور در خصوص حقوق بشر و تلاش‌های آن برای رسیدگی به بی‌عدالتی‌های گذشته، احترام و تحسین جهانی را برانگیخته است. همان‌طور که بیان شد، آفریقای جنوبی گام‌های مهمی در معرفی تصویر خود به عنوان نماینده جنوب جهانی برداشته است. در سال‌های پس از آپارتاید، این کشور خود را به عنوان صدای پیشرو آفریقای در امور جهانی و یک بازیگر کلیدی در جنوب جهانی تثبیت و منعکس کرده است. این امر از طریق مشارکت فعال در سازمان‌های چندجانبه جهانی و موضع‌گیری آن در قبال مسائل مختلف جهانی مشهود است.

آفریقای جنوبی، خود را به عنوان یک بازیگر کلیدی که همزمان منافع کشور خود، قاره آفریقا و «جنوب جهانی» را نمایندگی می‌کند، مطرح کرده است. اگرچه در این مسیر احتمال تضاد منافع اجتناب‌ناپذیر است، اما باید نقش خود را به عنوان یک بازیگر منطقه‌ای، قاره‌ای و جهانی متعادل کند. بر این اساس، آفریقای جنوبی، باید همزمان نقش‌های مختلفی را مانند نقش متعادل‌کننده، پل‌زننده، نماینده و رهبر پیگیری کند.

موضع آفریقای جنوبی در زمینه مسائل مختلف جهانی، صدای اخلاقی جدید و قوی‌تر جنوب جهانی را نشان می‌دهد. آفریقای جنوبی با نمایندگی جنوب جهانی می‌تواند به این گفتمان اخلاقی کمک کند. این راهی برای آفریقای جنوبی است که می‌تواند عاملیت خود را مطرح و فعالانه در شکل‌دهی سیاست جهانی مشارکت کند. با این حال، توجه به این نکته مهم است که مسیر دستیابی به کرامت انسانی، برابری و عدالت در عرصه بین‌المللی پیچیده و مملو از چالش است. این امر نه تنها مستلزم تغییرات در نهادهای بین‌المللی است، بلکه نیاز به پرداختن به مسائل عمیق نابرابری در خود کشورها دارد.

همچنین اهمیتی که آفریقای جنوبی برای توسعه پایدار قائل است، نشان‌دهنده آن است که نه تنها حفظ ارزش‌های واحد و هماهنگ‌شده میان انسان‌ها را برای تحقق کرامت انسانی ضروری می‌داند، بلکه حفظ موجودیت انسان و همه متعلقات و ملحقات آن را در پیوست با حفظ

موجودیت کره زمین در نظر می‌گیرد. تأکید فلسفه اوبونتو بر جامعه و بشریت مشترک، رویکرد آفریقایی جنوبی را برای توسعه پایدار هدایت کرده است. حفظ کره زمین، نه تنها به معنای حفظ کرامت انسان‌های کنونی است، بلکه به معنای حفظ حقوق نسل‌های آینده و کرامت انسانی آنها نیز است. در اصل، یک سیاره سالم پیش‌نیاز کرامت انسانی است.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند که تعارض منافع وجود ندارد؛ و تمام مسائل اخلاق در پژوهش را که شامل پرهیز از سرقت ادبی، انتشار و یا ارسال بیش از یک بار مقاله، تکرار پژوهش دیگران، داده‌سازی یا جعل داده‌ها، منبع‌سازی و جعل منابع، رضایت ناآگاهانه سوژه یا پژوهش شونده، سوءرفتار و غیره می‌شوند، به‌طور کامل رعایت کرده‌اند.

سیاسگزاری

نویسندگان مراتب قدردانی خود را از معاونت پژوهشی دانشگاه‌های تربیت مدرس و علامه طباطبائی (ره) و دست‌اندرکاران فصلنامه سیاست دانشگاه تهران به‌سبب فراهم کردن شرایط انجام پژوهش حاضر ابراز می‌دارند.

References

- Alibrary, (n.d), The Role of South Africa in the Global Political Arena in A comparative analysis of South Africa's foreign policy on the Central African Republic and Nigeria since 1994, 1 library, available at <https://1library.net/article/role-south-africa-global-political-arena.ydmdg01y>
- African Development Bank Group (ADBG), (n.d), New Partnership for Africa (NEPAD), African Development Bank Group, available at <https://www.afdb.org/en/topics-and-sectors/initiatives-partnerships/nepad>.
- African Union, (n.d) A, New Partnership For Africa's Development (NEPAD), African Union, available at <https://au.int/en/organs/nepad>
- African Union, (n.d) B, Goals & Priority Areas of Agenda 2063, African Union, available at <https://au.int/en/agenda2063/goals>.
- Amos, Saurombe. (2010), The role of South Africa in SADC regional integration: the making or braking of the organization, Journal of International Commercial Law and Technology Vol. 5, Issue 3, pp 124-131, available at <https://citeseerx.ist.psu.edu/document?repid=rep1&type=pdf&doi=e4ee84848d071f2db0ec97ea783382c256f697ee>

- Anderson, Elizabeth. (2015), 54 - Human dignity as a concept for the economy from Part VI - Contexts of justice, Cambridge University Press, available at <https://www.cambridge.org/core/books/abs/cambridge-handbook-of-human-dignity/human-dignity-as-a-concept-for-the-economy/E1D29ED04CD4A99DF42D6CDF34D9A2D8>
- Balzacq, T., Dombrowski, P., & Reich, S. (Eds.). (2019). *Comparative grand strategy: A framework and cases*. Oxford University Press.
- Barak, Aharon. (2015) 14 - Human dignity in South African constitutional law, Cambridge, Cambridge University Press, available at <https://www.cambridge.org/core/books/abs/human-dignity/human-dignity-in-south-african-constitutional-law/DA473A97F524FEE5B235D5BD880FF463>.
- Brooks, S. G., & Wohlforth, W. C. (2016). *America abroad: The United States' global role in the 21st century*. Oxford University Press.
- Center for Economics and Social Rights (CESR), (August 3, 2015), Human Rights in Economic Policy, Center for Economics and Social Rights, available at <https://www.cesr.org/human-rights-economic-policy/>
- CIA. (2007), South Africa: Defense strategy in an increasingly hostile world, CIA, available at <https://www.cia.gov/readingroom/docs/CIA-RDP83R00184R002600150001-7.pdf>.
- Council of the European Union (CEU), (2007), South Africa - EU Strategic Partnership Tshwane, 10 October 2007 Joint Communiqué, COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION, available at <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13825-2007-INIT/en/pdf>.
- Daffé, M Mamou. (2021), Interview with African Culture Fund, 1-54, available at <https://www.1-54.com/1-54-interview-x-african-culture-fund/>
- Daffe, Mamou. (n.d), The African Culture Fund is an idea whose time has come..., African Culture Fund, available at <https://www.africanculturefund.et/en/presidents-word-cultural-actors/>.
- Department of Justice and Constitutional Development (DJCD), (1996), The Constitution OF THE REPUBLIC OF SOUTH AFRICA, Department of Justice and Constitutional Development, available at <https://www.justice.gov.za/constitution/SACConstitution-web-eng.pdf>.
- Drew, D. M., & Snow, D. M. (1988). *Making strategy: An introduction to national security processes and problems* (pp. 163-174). Alabama: Air university press.
- Emelianenko, Ekaterina. (2022), The Role of Ubuntu in South africa's Foreign Policy, Scientific Conference with International Participation

- FRESKA, Vol. 1 No. 1. Pp 197-205. available at <https://doisrpska.nub.rs/index.php/FRS/article/view/9401>.
- Esterhuyse, Abel & Louw, Gerhard. (2018), The practice of strategy: South African defence in stasis, *Defense & Security Analysis*, Volume 34, Issue 1, 53-72.
- European Council. Council of the European Union (ECCEU), (n.d), EU-Africa relations, European Council. Council of the European Union, available at <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-africa/>.
- European Parliament. (2014), COOPERATION BETWEEN THE EUROPEAN UNION AND SOUTH AFRICA Joint Country Strategy Paper 2007 — 2013, European Parliament, available at https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/d-za/dv/3_d/3_dci.pdf.
- Government of South Africa (GSA), (n.d), International relations, Government of South Africa, available at <https://www.gov.za/about-sa/international-relations>
- Grant, Evadne. (2006), Human Rights, Cultural Diversity and customary Law in South Africa, *Journal of African Law*, 50, 1, 2-23, available at https://www.palermo.edu/Archivos_content/derecho/pdf/Session%205%20-%20Grant.pdf.
- Harvard International Review (HIR). (23. Aug. 2019), South Africa in the BRICS: Evolving International Engagement and Development, Harvard International Review, available at <https://hir.harvard.edu/south-africa-in-the-brics-evolving-international-engagement-and-development/>
- Kennedy, P. M. (Ed.). (1991). *Grand strategies in war and peace*. Yale University Press.
- Kingah, Stephen and degli Uberti, Stefano. (2016), Has South Africa the Spine for Global Leadership?, In book: *Global and Regional Leadership of BRICS Countries* (pp.209-224) Chapter: 12 Publisher: Springer, available at https://www.researchgate.net/publication/300228097_Has_South_Africa_the_Spine_for_Global_Leadership.
- KNOWLEDGE FOR POLICY. European Commission (KPEC), (2007), A Joint Africa-EU Strategy, Knowledge for Policy. European Commission, available at https://knowledge4policy.ec.europa.eu/publication/joint-africa-eu-strategy_en.
- Maanga, Godson S. (2013), The relevance and legacy of Nelson Mandela in the twenty-first century Africa: An historical and theological perspective, *African Journal of History and Culture*, Vol. 5(5), pp. 96-113. available at https://academicjournals.org/article/article1381858725_Maanga.pdf.

- Madise, Dikeledi and Isike, Christopher. (2020), Ubuntu diplomacy: Broadening soft power in an African context, Journal of Public Affairs, 20 (2). available at https://www.researchgate.net/publication/339703328_Ubuntu_diplomacy_Broadening_soft_power_in_an_African_context. 1-10.
- Matona, Tshediso. (2019), South Africa, Voluntary National Review 2019, The Sustainable Development Knowledge Platform, Secretary of National Planning, The Presidency, South Africa, available at https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/23402RSA_Voluntary_National_Review_Report_The_Final_24_July_2019.pdf.
- Nagtegaal, Jackie and Jooste, Yvonne, (n.d), A Future of Justice Inclusion: Examining Access to Justice in South Africa through the 'Ethic of Care' and 'Complexity', UPSpace Institutional Repository, available at https://repository.up.ac.za/bitstream/handle/2263/89897/Nagtegaal_Future_2022.pdf?sequence=1.
- National Planning Commission (NPC). (2012) National Development Plan 2030 Our Future-make it work, National Planning Commission, Department: The Presidency Republic of South Africa, available at https://www.gov.za/sites/default/files/gcis_document/201409/ndp-2030-our-future-make-it-workr.pdf
- Nawa, Lebogang L. and Mzo, Sirayi. (2017), Cultural diplomacy in post-apartheid South Africa's international relations: cosmetic or genuine change?, Inderscience Enterprises Ltd, Public Policy, Vol. 13, Nos. ½. available at <https://repository.hsrc.ac.za/bitstream/handle/20.500.11910/10834/9691.pdf?sequence=1>. Pp 117-133.
- Ngobeni, Nhlori, (n.d.), Ubuntu: The Human Spirit, The University of the Free State (UFS), available at [available at https://www.ufs.ac.za/docs/default-source/well-being-warriors-/ubuntu_ua-format.pdf?sfvrsn=2fbd6f20_0](https://www.ufs.ac.za/docs/default-source/well-being-warriors-/ubuntu_ua-format.pdf?sfvrsn=2fbd6f20_0).
- Nkoana-Mashabane, Maite. (2012), South Africa's Role in BRICS, Nand Its Benefits to Job Creation and the Infrastructure Drive in South Africa, BRICS Information Centre, University of Toronto, available at <http://brics.utoronto.ca/docs/120911-nkoana-mashabane.html>.
- On the Move. (2022), African Culture Fund: 'LEWO – Leadership and Empowerment for Women' Boot Camp (Mali), On the Move, available at <https://on-the-move.org/news/african-culture-fund-lewo-leadership-and-empowerment-women-boot-camp-mali>

- Oppenheim, Claire E., (2012), Nelson Mandela and the Power of Ubuntu, Religions, 3, 369–388, available at https://www.researchgate.net/publication/277107796_Nelson_Mandela_and_the_Power_of_Ubuntu.
- Popescu, I. C. (2018). Grand Strategy vs. Emergent Strategy in the conduct of foreign policy. *Journal of strategic studies*, 41(3), 438-460.
- Posen, B. R. (2018). *Restraint: A new foundation for US grand strategy*. Cornell University Press.
- Ramaphosa, Cyril. (2023), BRICS BENEFITS, The Department of Trade, Industry and Competition (the dtic), available at <http://www.thedtic.gov.za/wp-content/uploads/BRICS-Benefits-to-South-Africa.pdf>.
- Sidiropoulos, Elizabeth. (April 2019), South Africa's Changing Role in Global Development Structures – Being in Them but Not Always of Them, Discussion Paper / Deutsches Institut für Entwicklungspolitik, available at https://www.researchgate.net/publication/342872202_South_Africa's_Changing_Role_in_Global_Development_Structures_-_Being_in_Them_but_Not_Always_of_Them.
- South Africa Government; Official Information and Services (SAGOIS). (2011), *Building a Better World: The Diplomacy of Ubuntu*; White Hite Paper on South Africa's Foreign Policy, South Africa Government; Official Information and Services, available at https://www.gov.za/sites/default/files/gcis_document/201409/final-draft-white-paper-sa-foreign-policy.pdf.
- Teplova, Tatyana. (2024), Access to Justice for All, United Nations Office on Drugs and Crime, available at https://www.unodc.org/documents/commissions/CCPCJ/CCPCJ_Sessions/CCPCJ_32/ISM_TD_Kyoto/Statements/10_Tatyana_Access_to_justice_OECD.pdf
- The Conversation. (2019), Arts and culture were given money in South Africa's budget. Why it matters, The Conversation, available at <https://theconversation.com/arts-and-culture-were-given-money-in-south-africas-budget-why-it-matters-112625>
- The Cultural and Creative Industries Guild of Africa (CCIGA), (n.d), ABOUT US/ OUR MISSION/ OUR VISION, The Cultural and Creative Industries Guild of Africa, available at <https://cciga.org.za/about-ccifsa/>
- The National Center for Access to Justice (NCAJ). (2023), What is Access to Justice? Protecting Rights and Securing Basic Needs, The National Center for Access to Justice, available at <https://ncaj.org/what-access-justice>.
- The Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR). (2024), 30 years on, South Africa still dismantling racism and apartheid's legacy,

- The Office of the High Commissioner for Human Rights, available at <https://www.ohchr.org/en/stories/2024/04/30-years-south-africa-still-dismantling-racism-and-apartheids-legacy>
- The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). (2023), Advocacy and Information Sharing: Promoting the creative sector in South Africa, The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, available at <https://www.unesco.org/creativity/en/articles/advocacy-and-information-sharing-promoting-creative-sector-south-africa>.
- The United Nations Regional Information Centre for Western Europe (UNRICWE), (n.d), Goal 16: End poverty in all its forms everywhere, The United Nations Regional Information Centre for Western Europe, available at <https://unric.org/en/sdg-16/>
- Totally history. (2020), Nelson Mandela's Ideology, Totally history, available at <https://totallyhistory.com/nelson-mandelas-ideology/>.
- UNESCO. (June 2021), UNESCO reports persistent gender inequalities in cultural and creative industries, UNESCO, available at <https://www.unesco.org/en/articles/unesco-reports-persistent-gender-inequalities-cultural-and-creative-industries>.
- UNESCO. (March 2021), New UNESCO publication investigates the state of gender equality in the cultural and creative sectors, UNESCO, available at <https://www.unesco.org/en/articles/new-unesco-publication-investigates-state-gender-equality-cultural-and-creative-sectors>.
- United Nations. Department of Economic and Social Affairs Sustainable Development (UNDESASD), (n.d), THE 17 GOALS, The Sustainable Development Goals (SDGs), available at <https://sdgs.un.org/goals>
- United Nations. South Africa (UNSA), (n.d), Our Work on the Sustainable Development Goals in South Africa, United Nations. South Africa, available at <https://southafrica.un.org/en/sdgs>.
- University of Pretoria. (May 06, 2024), UP EXPERT OPINION: The pros and the cons of South Africa's BRICS-driven foreign policy and trade focus, available at https://www.up.ac.za/news/post_3226126-up-expert-opinion-the-pros-and-the-cons-of-south-africas-brics-driven-foreign-policy-and-trade-focus
- Vrey, Francois. (Spring 2006/07), From Theory to Culture: Emergent South African Strategic Culture, Journal of Military and Strategic Studies, Vol. 9, Issue, 1-28.

- Winther, Bjarke Zinck. (September 9, 2022), Reforming the United Nations Security Council: Increasing Equality in the International Arena, Georgetown Journal of International Affairs (GJIA), Edmund A. Walsh School of Foreign Service at Georgetown University, available at <https://gjia.georgetown.edu/2022/09/09/reforming-the-united-nations-security-council-increasing-equality-in-the-international-arena/>
- World History EDU. (2023), Nelson Mandela's role in the fight against apartheid in South Africa, World History EDU, available at <https://worldhistoryedu.com/nelson-mandelas-role-in-the-fight-against-apartheid-in-south-africa/>.
- World Intermediary Liability Map (WILM), (2000), Act No.4 /2000 Promotion of Equality and Prevention of Unfair & Discrimination Act, The Center for Internet and Society at Stanford Law School, available at <https://wilmap.stanford.edu/entries/act-no-4-2000-promotion-equality-and-prevention-unfair-discrimination-act>.

COPYRIGHTS

©2023 by the University of Tehran. Published by the University of Tehran Press. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

